

Lovende unghunder og valper på trening i Trøgstad

14ekvipasjer møtte til treningen i Trøgstad søndag 21. november. Av disse var 12 weimaranere, og hele 7 av dem igjen var unghunder eller valper! Eldste deltakende weimaraner er godt inne i sitt 10. år.

AV STEIN LEIDAL, tekst og foto der ikke annen fotograf er angitt.

Over: Kaldt, men vakkert! Catch og Petter i fint driv mot fasanen.

17 kuldegrader og tykk tåke. Dette var forholdene som møtte oss da vi ankom treningsterrengene i Trøgstad i indre Østfold søndag morgen. Den første snøen kom midt i uka, og deler av jaktutvalget var litt bekymret på fuglenes vegne.

- Bare kom, dette er ikke noe problem, kunne imidlertid kontaktpersonen berolige oss med på telefonen, og dermed var ikke været noe å tenke på.

Beate Eikesæth ønsket velkommen på jaktutvalgets vegne, og deretter delte vi oss i to grupper for standtrening på utsatte fasaner. Innen vi kom igang, hadde en gjenstridig novembersol klart å få unna tåka, og et gnistrende landskap lå foran oss. Terrenget i Trøgstad består av i hovedsak stubbåker, men flere steder er det satt igjen remser med kål eller annet som egner seg som fasanmat gjennom vinteren. I tillegg er det satt ut et antall förautomater. Terrenget er dessuten brukket opp av øyer, dreneringsdiker og små skogsteiger, så dette er nærmest et perfekt lavlandsterreng i beste kontinentale tradisjon.

Alle hundene fikk to sjanser på fasan som ble lagt ut med hodet under vingen. Vitringsforholdene var vanskelige, nesten ikke vind og svært lav temperatur i bakken er nok noe av forklaringen på at ganske få av hundene festet stand på fuglene. Alle fikk imidlertid en meget positiv opplevelse i

sitt møte med viltet i form av MYE ros og tydelig opprømte førere i det fuglen fløy opp. Noen utmerket seg imidlertid med stort fokus og fast stand, og disse hadde tydeligvis vært trent i fugl eller vært med på jakt allerede.

Over: Stand! Hella står som ei påle i Odal'n, mens Eva K. Pedersen understreker at dette er bra!

Over: Undertegnede godsnakker og "sementerer" standen, mens Tarjei følger med. (Foto: Espen Hofsmo Steen)

Etter lunsj ankom Ove og Birthe Myhre fra Münsterländerklubben. Ove skulle dømme de som hadde meldt seg til avprøving for apportbevis. De tre modige var alle kullsøsken på 8 måneder, og igjen fikk vi demonstrert at hundene var på litt forskjellige steder i treningen.

Over: Perfekt avlevering av ett. stk fasan fra Gaia til Tarjei.

Over: Dommer Ove Myhre (t.v.) var veldig fornøyd med Gaias innsats. Eier Tarjei Skarsætherhagen har jobbet

Den første løp glad og ivrig ut på kommando, men hadde ikke mistanke om hva oppgaven gikk ut på. Den neste forstod oppgaven, søkte godt og fant viltet, men stoppet opp 3 meter fra fører og ville ikke avlevere. Men så, stigningen i programmet fortsatte! Hund nummer tre, Garbus Tralle Tonetroll (Gaia) tilhørende Tarjei Skarsætherhagen og Nina E. Bisgaard utførte et arbeid som dommer Ove ikke fikk fullrost. Apportbevis ble prompte skrevet ut, og det henger vel nå i glass og ramme på Dal?

T.v.: Så nær, men akk så fjernt! Catch synes jobben er gjort, og stopper for å smake nærmere på fasanen.

Deretter bar det ut igjen for søkstrening i to grupper. Mange fikk fuglesituasjoner, mens andre dessverre ikke fant fugl. Slik vil det imidlertid alltid være. Vi fikk imidlertid se flere gode søkere som helt klart var på jakt, og dette synet gledet oss alle.

Jaktutvalget vil avslutningsvis takke for det gode oppmøtet. Dessuten takker vi Kent Pedersen, Odd Rune Midtlied og Ove Myhre som var behjelpelige med instruksjon i tillegg til oss i JU. Følg med på www.norweim.org og i Fuglehunden for kommende arrangementer på vårparten.

Over: Jippy!! Livet er herlig dere! Garbus Snorkfrøken, Tara, i søk.

Over: Pokker og! Fører og hund leter på venstre side av haugen, mens fjærkreet har løpt over, og tar til vingene på høyre side! (Foto: Espen Hofsmo Steen)

Over: - Nå Hugo! Hans Petter Karlsen gjør sin håpefulle Garbus Colargol (Hugo) klar til dyst.